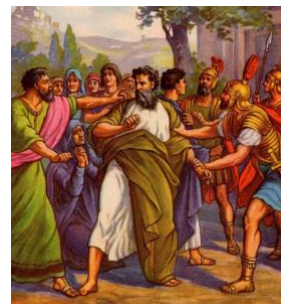

Apostlenes gjerninger – samtaleopplegg

Del 6 (Menighetskultur/Åndens frukt)

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 25. okt 2020

Resymé fra talen

Joh 15,1-17. Når vi møter Jesus og blir frelst, opplever de fleste en spesiell glede og fred i hjertet. Gleden i Herren blir vår styrke (Neh 8,10, se også Sal 118,24 og Sal 32,11), og i møtet med Jesus finner vi fred både med Gud, oss selv, og livet.

- Som kristne er det meningen at vi skal bære frukt, i form av kjærlighet, langmodighet, vennlighet, osv. (Gal 5,22-23). Som Hans kirke her på jorda, er vi Herrens kropp, Hans ambassadører, Guds utstrakte armer i for vår tid. Dette er stor tillitserklæring fra himmelen, som innebærer både risiko og ansvar. Helt fra Jesus valgte ut de første 12 disiplene, har Hans kirke bestått av vanlige mennesker som oss – fulle av feil og mangler, men podet inn på stammen slik at vi etter hvert kan bære frukt.
- Den Hellige Ånds frukt i våre liv, blir våre medmennesker til del. Frukt vokser ut naturlig etter som tiden går, hvis forutsetningene får være til stede (Joh 15,4). Slik er det med et epletre, og slik er det med oss ser vi i Joh 15. Dvs jordsmonn, næring via stammen, stell/beskyttelse, osv.
- Åndens frukt er ikke lovgjerninger, bud og regler som vi skal streve for å følge, men frukt av et liv som Guds barn. Dermed kan også graden av Åndens frukt i livet mitt si noe om f.eks. grenens tilstand i forhold til stammen.
- I Joh 15 sier Jesus: «Dette er Mitt bud, at dere skal elske hverandre». I den første kristne tiden var de kristnes kjærlighet til hverandre et sterkt vitnesbyrd for verden omkring. Slik vil det også være i dag, at når vi lykkes med bygge varme, kjærlighetsfulle fellesskap, så vil det oppleves som trygge havner i det kaoset og kulden som preger verden.
- Det nytter ikke å «fake» ekte glede. Mennesker gjennomskuer dette raskt, og hykleriske kristne er noe av det verste folk vet... Det må derfor bli sann, ekte frukt som kommer innenfra (se Apg 13,52). Da kan det prege stedet vi bor slik vi leser om da evangeliet kom til Samaria: «Det ble stor glede der i byen» (Apg 8,8)
- En annen av Åndens frukter er fred (se også Joh 14,27). Både fred i hjertet fordi vi har funnet frelse, funnet tilbake til Gud, men også fred i stormene som kommer imot oss. Fred i form av ro og ikke stress, og fred på vår vandring som kristne slik at vi ikke prøver å «presse ut frukt» på en gren som ikke er klar for å bære den f.eks.
- Når vi skal dele evangeliet med andre, er det viktig at det er «Kristi kjærlighet som tvinger oss» (2.Kor 5,14), og ikke vi selv som prøver å «presse ut frukt». Det kan bli en grøft, der vi påtar oss ansvar som vi ikke har fått.
- Vi er kalt til å gå i ferdiglagte gjerninger, som Herren har planlagt for oss (Ef 2,10). Dette skjer ikke i stress, eller der jeg tenker at alt avhenger av meg («jeg må skynde meg av sted fordi Herrens bud har hast»). Gud er en god Gud, som leder oss med en mild og kjærlig hånd og har tålmodighet med oss mens vi vokser opp til modenhet og bærer mer og mer av Åndens frukt.
- Når vi leser om de øvrige Åndens frukter (her har vi satt mest fokus på glede og fred denne gangen), så gjenkjenner vi at dette er gode frukter som vi ofte opplever i møte med kristne. Diakoni, som også har vært et tema i denne taleserien, springer ut fra Åndens frukt godhet: At Åndens frukt godhet får en praktisk form som strekker seg ut til mennesker i nød. Trofasthet er en annen av Åndens frukter som virkelig kan være en positiv, motkulturell strøm i våre dager. La oss som kristne igjen våge å være et annerledes folk!

En ukjent forfatter beskrev rundt år 130 de kristne slik: «De bor som pilegrimer i sine egne land. De er i kjødet, men de lever ikke etter kjødet. De lar sine dager på jorden forløpe, men de er borgere av himmelen. De adlyder de foreskrevne lovene, og samtidig overgår de lovene med sine liv. De elsker alle mennesker, men blir forfulgt av alle. De er ukjente og fordømt. De henrettes, men vil bli gjenreist til livet. De er fattige, men gjør mange rike. De har få eiendeler, likevel har de overflod på alt. De er vanæret, men blir herliggjort selv i sin vanære.»

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Hvilke Åndens frukter (Gal 5,22-23) ser du at det kunne vært mer av i livet ditt? Hvordan kan det skje?
- Del med hverandre eksempler på ferdiglagte gjerninger fra den siste måneden.